

גליון ב'

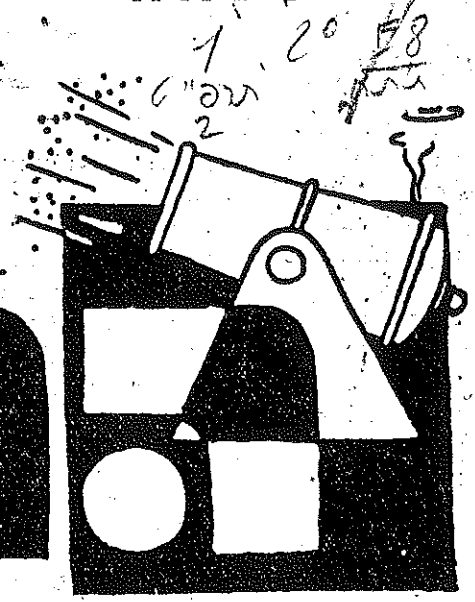
שנה ראשונה

ירושלים

יום ו' כ"ד אדר ב' תרפ"ט 5-4-29

העורך: עזמות - המו"ל: דפוס עזריאל

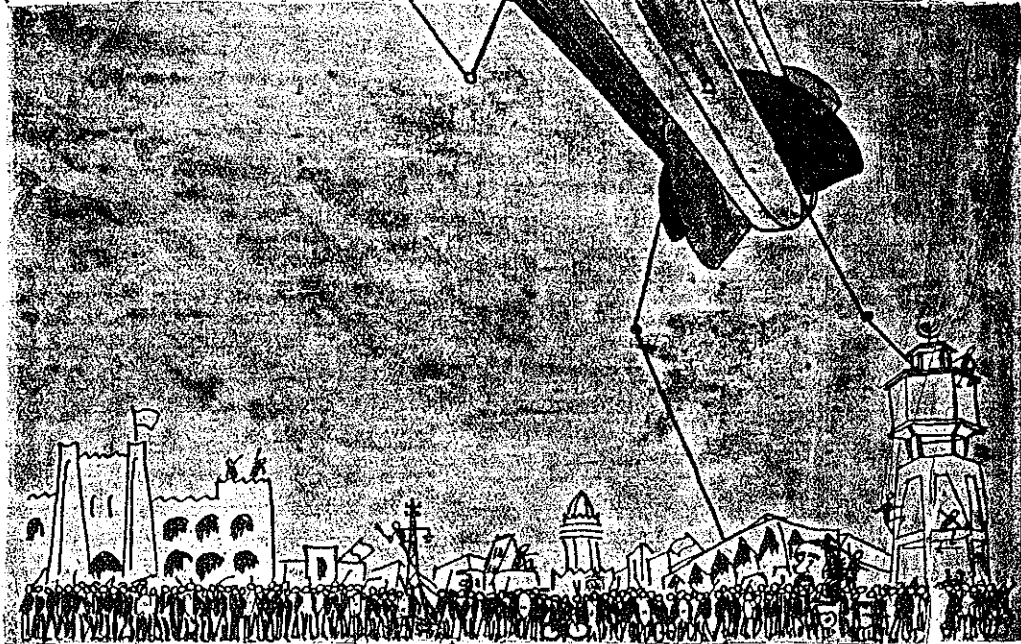
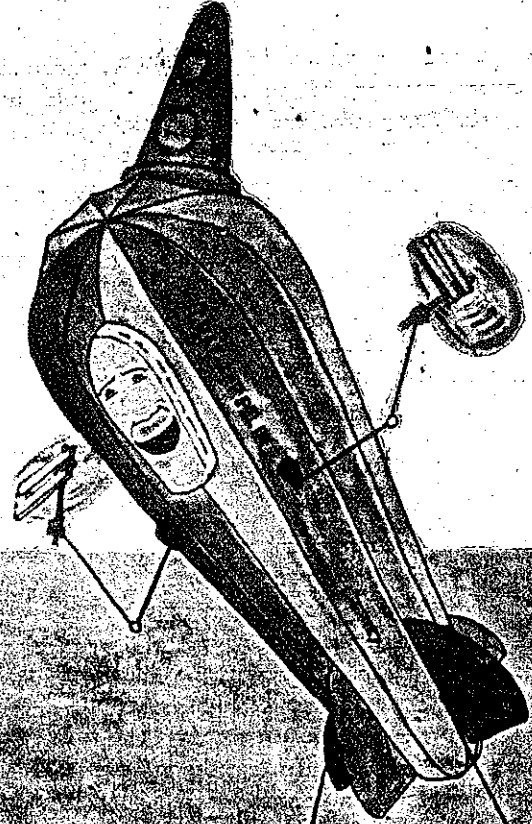
המחיר 10 מיל.

בתחומה

אמר עזמות: אין לך דבר העומד בפני הלצון.

פורים בתל-אביב

המסכה הכי
מוצלחה בקרנבל
בתל-אביב

ירושלים

שעורי הסתכלות (מבצע למסוה)

יריני מודה ומתודה לפניכם, רבותי, כי לא עמדתי בדבורי הפעם ולא נשארת בירושלים עידיק ביום פורים זה, כאשר הבטחתי לכם בשערי הקודם, ולא הכיתי את "ההמנים" שלנו כאן כראוי להם, אלא מאי? — נסחפתי גם אני אחרי הזרם ונסעתי אף אני אל הקרנבל האגדתי בא"י מפני שלשה טעמים: ראשית, מפני שכך רציתי ואינני "בשה"מחויב" לספר לכם דודי, והשנית — לא היה כלל פורים בירושלם בשנה זו ומשנתרוקנה העיר מיהודיה ואפילו בן הגויים הצעירים וכלתה רגל מן השוק ומרזוב יפו, נפלו עלי פחד ואימתה להשאר יחיד? בירושלם ובהחתי, והעיקר — עשיתי זה שכל אחבי עשו, כל היהודים רצים אצלים אל תחנת הרכבת, אף אני רץ כמותם. וריצה זו על שום מה? משום שכרטיסי-ניסיעה לתיא, כך ושוב עולה רק 8 גרוט, ולא ידעו התמימים האלה כי שמונה אלה גוררים אחריהם שמונים פעמים, כפול-שמונה אח"כ.

והשכל"הקבוצי" הזה של אחבי הוא בבחינת עדר כבשים, במחולת כבודם, ומזכירני מעשה ידוע ומפורסם של Rabelais, הסטיריקון הצרפתי המפורסם בספורו הידוע, פאנטאגורואל. הספור הזה הוא עממי למדי. פאנטאגורואל זה נסע למדינות הים ובוזמן נסיעתו באליה התלקחה מריבה בינו ובין סוחר-הכבשים Dindonneau, דינדונו, בגלל איזה "עלבון". כדי לנקם ולהתל בדינדונו זה, מה עשה? — קנה מאתו כבש אחד והשליכו אל הים, וטבעם של הכבשים ללכת בעקבות האיל הראשון, וע"כ נמשך מיד העדר אחרי הכבש שקפץ אל הים וקפצו כלם איש אחרי רעהו, גם הסוחר עצמו נמשך אחרי הכבש האחרון ונטבע בים.

רבותי, הכבש הראשון היה זה שקנה את הכרטיס הראשון בשמונה גרוט, בזל"הזול, ואחריו קפצו אחבי בניעריהם ובוקניהם כעדר כבשים לתוך ים האבק והבלוף של הקרנבל בתיא... "לכבשי פנורג" של ראבליי היינו בפורים זה!...

גרי ברוך אגדתי שיחיה — הפנטגורואל הארוך שלנו מתא — למה הוא דומה? לאותו בחור עני, שנסע למרחקים וכתב להוריו כי הוא מרויח פונט אחד ליום. ואותו יום פורים היה והשתכר מהובלת, שלח מנות מבית לבית. כל ימות השנה הוא מטויל ארוכות בפריז, ובא"י הוא עושה קצרות וביום פורים אחד משתכר לכל השנה...

לא לחנם אמרו ליצני-הדור, כי ההבדל בין אגדתי לושתי המלכה הוא — לושתי המלכה צמחה קרן על הצמח ולאגדתי צמחה, קרן בכיסו לנצח...

90/8
תחת

והפסי כוזה הקרנבלית הזו תקפה לא רק את אחבי ודבקה בהם כמגפה רל, ממש כמו השפעת לא עליכם, אלא גם בבני-דודנו שרצו ב"טרוביבליס" שפחהם על סוסיהם וחמוריהם, מיפו, ירושלים ואפילו מעזהו מנבלוס עד ביסאן, ומה גדולים דברי חז"ל ושאמרו כי כל החגים עומדים להתבטל חוץ מפורים, וחג זה התחילו נוהגים בו גם שכנינו, שהרי נמכרו מסכות ורעשנים גם בבוסאן בערב פורים, חוץ מהמגלה ומ"התוחה"... ולא עוד אלא שראשי ההבלדות מנבלוס ובחול-כרם פנו לעיריה בתיא והזמינו בשביל ה"שבאב" שלהם כרטיסי-ניסיעה לנשפי אגדתי, ולא אגוים אם אמר כי שבעים למאה מהקהל שמלא את רחוב הרצל בשעת התהלוכה היו מהגויים. ואראה בנחמה אם לא ראיתי בעיני קבוצת ערבים מן הכפרים שיצאו מכליהם

ומרב חדוה יצאו בהחולות, ברחוב הרצל בין היהודים ועשו "דבקה" בהתלהבות גדולה, לקול החליל, בהרמת הרגלים ובנפנוף המספחות האדומות באויר, ממש כמו להבדיל, אצלם בליפתה או בקאקון... ובשעת חדוה, נספלו אליהם גם החלוצים מהגליל ויחד עשו "עגול", אלה שרים: "אל יבנה הגליל!" ואלה עונים: "יא חילילי!" כדרכם וכלשונם.

ומי שלא ראה את הערבי המתורבש, לבוש בדים קצרים מעשה, פראנג, בשעה ששתי בתורות עבריות תקפו אותו משני הצדדים למול מלון פלטיין ותקעו שני כרטי מיג'ודוד לרשי בגוד — לא ראה עונג של ג'רעדן תורכי מימיו! הואתחב ברצון ומחוך הנאה משונה את השיללינג שלו לתוך קופסת הקה"ק בחשבו לתומו כי זהו המס שכי"א מחויב, בודאי לשלם בעד ה"פנסיוה" בתיא והצעירות תקפו את הבחור בחשבון אותו ליהודי ספרדי מורחי... וכשהופיע ה"צפלין" על שמי תיא וכל העינים היו נשואות למרום, היו אוני כאפרככת לשמי את שיחתם של בני-דודנו, מה יאמרו הגויים האלה?

— ה"זבלין" הזה — אומר אחד מהם מתוך דיפלומטיה — בא אך ורק, מינשאן כאסיר אלי-יאהוד, לכבוד היהודים ביום חגם: — "וואללאה אל עוים" (בשם אלהים) — ענה השני בהתפעלות — היהודים יודעים לעשות, תרפ"ה (תנועה), וכשנתמלאו כל הרחובות והגגות היו שחורים מבני-אדם השקיף עליהם שכני הערבי בעל הכפתן של משי, שלבש לכבוד פורים, ואמר לחברו:

— בחייד, שיש היום ב"תאל-אביב" מאליון נפשי!
— "שו"?! (מה?)! — נועק חברו — פי מאליון ונוסי!
(יש מיליון וחצי), כל בית הוא, לוקנדה וכל מטה בלירה!... ומספר לי יידי מטבריה כי נסע לקרנבל בלונדון שני אפנדים ברכבת מצמח לתיא. כשהגיעה הרכבת לתחנת עפולה וראו הערבים את ער-זורעאל שנבנתה בשנים האחרונות, הורה באצבעו לחברו ואמר: — עתידים היהודים לעשות את העיר הזאת כמו, באריס (פאריז).

— "שו באריס, כמו תאל-אביב" — (מה אתה אומר פריז?) אמור כמו תל-אביב! ענה השני בהחלט.

אין מה לדבר, הצפלין" כבש את הקרנבל בשמים והתימינו על פני הארץ, שניהם הכו, כמו שאומרים, את הדיקורד וזכו לפרס ראשון בקרנבל. אך לחנם התאוונ לפני תמיד יוסף התימי על גורלם הרע של התימינים להיות תמיד האחרונים לתקציבים בהנצ"ח מפני שקוראים אותם עפי סדר א"ב באחרונה באות ח' — תימינים... מקודם הוא אומר: אשכנזים, אנגלים, אמריקאים, בוכרים, אד"כ ספרדים, יזאולים, פולנים, רוסים, ולסוף באים התימינים. אחר נצחונם הגדול בקרנבל ראויים הם לעליה לפני הפולנים והרוסים וגלוסקא הציע להחליף ולכתב את שמם לא בתיא כי אם בט — תימינים...

ורוצה אני קצת להתנבא, רבותי, אעפי שאין בי סימני-נבואה ואומר בהחלט כי בעוד שנים מספר יודי קרנבל גדול לא רק בתיא, כי אם גם בירושלים, בחיפה ואפילו בקק צפת וטבריה. כפי זהו חק דודי: מה שהוא מאמנה בשביל פריז הוא מוקדם בשביל תיא, ומה שהוא מאחר בשביל תיא הוא חדש וטרי בשביל ירושלים עידיק — וזהו ש"מל יוכתי! כל זמן שבתיא יש דיונוק וירושלים — ביסטר דף, בעיר העברית הראשונה רחוב אלגני והרצל ובעיר ב"לני רחוב יפו

אנשי השם פגיג'מות ובאנפיל'אות...

משטרומן ועד דיונוקו, מברנד שאו ועד ביאל'יקי, ממורכ'ל'י ועד ז'בוט'וסקי, מרבינד'נט שאגרה ועד בר'ל כנל'סטון — את כלם תשיג יחד זאת כלם אצוג בתערוכת ה"תותח" במער'ומיה, כשהם לכושים פיג'מות כשרם ואנפיל'אות לרגל'הם...

(טן הפריגרמה של יורבכל)

אחרי מותו של פוש.

מרשל פוש, מצנח המלחמה העולמית, סגר את עיניו לנצח. זה שנצח את אויביו, נצח בפני האויב הגדול והמסוכן ביותר: המות.

העתונים בכל העולם מלאים בימים האחרונים תהלתו מרימים על נס את אמונתו, את מרצו, את בטחונו בנצחון. מזכירים בהודמנות זו כי בסוף מרס 1917 — והימים ימים קשים להסלמה — כשהיתה צפויה סכנת הפרדה מצד הגרמנים לחילות צרפת מזה וחילות אנגליה מזה, שאל ללויד ג'ורג' את פוש: — אם יקשה עליך להגן גם על פריס וגם על תעלת למנש המובילה ללונדון, על מה תוותר לטובת. מה? פוש ענה בקצור, מבלי הסס: — על שניהם כאחד. אגן, על שניהם כאחד לא אומר.

בן יחיד היה לו לפוש. הוא היה סגן קצין. בחזית הקשה נפל כגבור. כשהודיעו את הדבר לפוש, היה זה עסוק במפה צבאית. הוא מזה בקצה שרוולו את הרמעה ואמר לעוזריו: — נמשך! אין לנו זמן לאבר! ובבתוך כשמררה אשתו בבכי הגיד לה: — חללי אחרי המלחמה נדבר בזה.

הגדרה מוצלחה של שטרומן.

מישהו המליץ לפני המיניסטר הגרמני על אחד המדינאים: חלילה לך להאמין אדוני שטרומן כלל המעשיות המתחלכות על אודותיו. זהו אדם מכשר מאד... שטרומן הפסיקו: — מכשר? בואת איני מפקפק! הוא אפילו מכשר לכל דבר...

בימיו של אבילאה...

אנשי אי העוקבים את התפתחות המוסנקה כאן לא שכחו בודאי את הפסנתרן המזהיר אבילאה שהעמיק דור של תלמידים מובהקים ושיצא סוף סוף לאמריקה בעיונותיו הרבים.

עובדה היא, כי באחד הימים למד אבילאה נערה צעירה מאם המושבות פתח תקוה. לפניכם היתה סוגסה של שוברט, ולאחר שנגן הפרגו את הקטע לפני התלמידה, הוסיף ואמר לה: — במנגינה זו התודה כנראה שוברט באהבה לפני אשה. יתכן כי היתה זו כלה. מרגש מן המוסיקה. שכאן הוא מדבר עם אשה צעירה.

הנערה התחילה מנגנת...

או הפסיקה אבילאה ונעק:

— חוזה ורעם, ילדתי! עפיי ננינתך אתה, לא אל כלתו פונה שוברט, אלא אל חותנתו!

מפיו של אביגדור המאירי...

למרות ההצלחה החמורה של ה"מטאסא" לא נשכחו עדיין הסאטירה והחומר של ה"קומקום" שכיודע לפל זרמו מתוכו של המאירי.

אחמול עבור המאירי ברחוב הרצל ופוגש את ממהנדס —ן. — שלום! — אומר המאירי ומסיר כובעו — מה שלומך? — שלומי? — עונה המהנדס — שלומי? — מוטב שלא תשאל! במשך כל הקיץ סבלתי ממחלת קיבה... דומני שכבר ספרתי לך זאת! הרופאים יעצו לי לנסע ללבנון, נסעתי. בדרך נשברה פתאם רגלה של אשתי... ונשנה את ההחלטה ונפנה לטבריה, כי היה על אשתי להתרחץ שם באמבסאות. אויר טבריה הויק מאד לבתי, שלבה חלש... או יצאנו לחר הכרמל... קיבתי התחילה מעכלת... אולם לבני הקטן נולדו פתאם תולעים בבטנו... ואו...

אולם המאירי שהקשיב בסבלנות הכרחית לנאום הארוך תופש ביד המהנדס וגורר בקול חזק:

— אדוני היקר! כשאני שואל אותך ברחוב, מה שלומך? הרי זה בשביל שחענה לי: תודה, לא רע, ושלומך אתה?

יורבכל.

באצבעו (מהמת שאסור להפסיק, כידוע) כאומר: וזו מה תהא עליה? — "איראנינו" — ענה החזן אף הוא ברמו באצבעו למעלה, כאומר: וזו שם מה תהא עליה?...

והנה נס בתוך נס: בעוד שהקהל עומד ורוקד לפני המגדל הפורח באויר, כמו בקידוש לבנה, נתחנכו שני המופסדים בגתן וחרש מתוך המגלה הפתוחה, נתקרבו אל מנורת הלוקס ועשו שרפה... אבל תורה נמשלה למיס, ותורת המזרחי כתבה מיד את האש והקהל חזר וביסעתא דשמיא כבו מיד את הדליקה בעור מועד. אבל החסידים, שאחרו לקרא את המגלה, כדרכם, חספיקו גם לראות את ה"צפלין" וגם להכות את המן בלא מפריע...

רציתי לספר לכם, רבותי, באריות כדרכי מכל אשר ראיתי ושמעתי בתיא בשעת הקרבול ואיך ערכתי שם גלות בליל פורים, אלא שמסבת טכניות, מוכרח הניי מטעם ה"בחור" הוצעצער" (ולא חלילה בעלי "הדפוס") לקצר ולהשמיט הפעם את המאמרים החשובים של סופרינו וא"י בגליון הבא, כשיעבור ועם נתן גם ציורים בצבעים ונמלא את חסרוכם...

ובלא ידיעת ה"בחור" הוצעצער הצלחתי לסדר בעצמי את השורות האלו כדי להזכיר לכם את החזן קווארטין ואת חפלתו ביום חרביעי, וי"כ קטן, בחורבה, ולהשומע יונעם.

עז מרת.

ובריונים בעיר העתיקה — אין מקום לקרנבל אנדתי בירושלים. וכל כך למה? — פשוט משום שהגוי הבא לתיא כאורה הוא לובש אדרת של כבש המים ונראה כנימלמן וכאן בירושלים כשהוא רואה את בנות ישראל בפורים הוא נחפז לנמר ולחיה רעה... אינשאללה, כשהומת ישראל תקיף את ירושלים מרוממה ועד בית דגן ועד חלפיות יתיח, "ליהודים" וכל אי תבוא ירושלימה לא רק בהשעה באב אלא גם בפורים.

ואפילו ה"צפלין" בכבודו ובעצמו שהמציא לא הגוי הגרמני כי אם היהודי אורנשטיין מאוסתריה — המצאה כזו מוכרחת לצאת רק ממוחו של עסי'האיר כמונו — בא ירושלימה אך ורק להפריע את קריאת המגלה.

והא ראייה: בסמינר ה"מזרחי" ישבו כל המנהלים, המורים, והשכנים (התלמידים נסעו אל "המלכה" בתיא), וקראו את המגלה. כשהגיעו לעשרת בני'המן נשמע פתאום קול "זום-זום-זום" זום בשמים. בראשונה קפצה, כמובן, החבריה הקטנה, שהכו לצפלין כל אותו היום כמו למשיות ואחריהם רצו במחילה גם הזקנים — עת לעשות הפרו תורתך — ומה לא עושים אפילו הזקנים בשביל ההמצאה הזי מודרנית בעולם? עזבו את המגלה ואת יוחא בבית המדרש וכלם רצו החוצה לראות, כלומר לשמע את ה"צפלין" בחשך.

— "איראנו" — קורא השמש לבעל הקריאה ברמזו

המתרפא הראשון

בן הרופא הזמין את חברו לביתו
 והחליטו שניהם לשחק ב"רופאים". הבן
 פתח את הארון שבו שמור שלד בן-אדם.
 זה הבעית את חברו במאד.
 —"אין זה לפחד" —אמר הבן—, זה
 רק שלד.
 —"מי-מינין זה ב"ב-בא הנח?" —
 שאל החבר בנקישת שיניים.
 —"אינני יודע, זה נמצא פה מכבר."
 דומני שזהו המתרפא הראשון של אבא
 שלי.

בחלום או בהקיץ?

הפרופסור: "האם ישנתי היום אחרי
 הצהריים, יקירתי?"
 אשתו: "בודאי, הן זה עכשיו התעוררת."
 הפרופסור: גם אני כך חשבתי, אלא שלא
 הייתי בטוח אם ישנתי בחלום או בהקיץ."

הכלב קרוב לשניהם

יהודי אחד, שנודמן לה לשבת בקרון
 אחד עם שונא ישראל יהודי ושחצן, לא
 גרע עין מן הכלב הגדול והפקח שלוה
 את הגוי.
 —"כלב נחמד אצלך" —פתח היהודי
 —"מאיזה מין הוא?"
 —"כן, זוהי תרכובת של יהודי עם
 קוף" —סנן הגוי.
 —"ככה? —אם-כן קרוב הוא לשנינו?"

ה ת נ ו ע ה
 ב ר ח ו ב י פ ו
 ב י ו מ פ ו ר י מ ...

ציור א. זונת

סודות מן החדר...

סוד השבוע:

בזה נפתחה שורת החגיגות, השמחות והנשפים של פורים
 שנה זו.
 עכשו, לאחר כל הרעש, משיצא פורים, עלינו לומר ולהצהיר
 שחג הפורים דהשתא הצליח יפה-יפה ויש לקוות שמל אוסישקון
 ירשם את ברוך אגותי בספר הזהב של קה"ק לישראל.
 היינו מציעים לרשם כמורכב את חצי-הלילה ההיסטורי שבו
 נחנה אסתר היהודיה את הודיה לאחשוורוש הגוי...
 כי למה נכחד שאותו הלילה הוא הוא שגרם לכל הסררם הזה?
 ותל אביב הצנועה, בטרם תנוה מהטרסק של פוקים ועלזה
 כבר להחכות לטרסק של התערוכה הגדולה בפסח.
 יש להקשות בכל זאת מדוע לא יפרישו גם האדונים יפה
 ויבזרוב 50 אחוז לסובת הקרן הקימת?
 הן מפי כל יודעי דבר ימלאו את כיסיהם כסף ואת
 אמתחותיהם זהב!
 ואולי הפרישו שני הריוויזיוניסטים את חמשים האחוז
 למפלגתם או לחברת "יהודה"?
 ימים יבררו!

מושיצא פורים...
 סוף סוף! אנו יכולים כבר לשאף רוח! עברו חלפו למו
 ימות הפורים ושב העולם להיות עולם. כמה שמחה, רעש, אבק
 וגרושים נצטברו בימים הברוכים האלה בפנה הכחולה של אי,
 פנת חל-אביב!
 את העסק הזכי טוב עשתה הנהלת הרכבות בא"י, ומוסרים
 מפה לאון כי הממשלה העליונה מביטה בעין טובה על קרנבלים
 מסוג זה. הקצין דף שפסף ידיו, זו בון מתוך נחת רוח והביע
 את דעתו כי "פורים ערוף מכפורים..."
 וכך אמר:
 — יהודים! מוטב שתקדו בתל אביב בפורים- מאשר
 תבכו עין הכתל בכפורים!
 וגמר היימסון מצדו הצהיר כי מוכן הוא לתת רבבות ויוות
 לא"י, ל"ל"הודי העולם, בתנאי מוקדם כמובן שיקחו לרטיס של
 "לך ושוב" בין ימי יב-ויזו אור.
 אהנו החל בתל אביב עוד ביום ג', המלכה הובלה ע"י מר
 אנדתי אל בנין העירייה, והיור מר דיונגוף, ברך אותה מנקודת-
 מבט מכונית...

מזיג

לא"י

כשישראל חברך מבקש קרבתך - סימו לדבר שלא ידוע לו עדיין
כי גם אצלך אין כסף.

כלומר...

ההפתעה הכי נעימה בימות הקרנבל בת"א היתה טיסת הצפלין
אעפ"י שלא השתתף בה אגדתי.

כשם שאין אהבה אחרת בעולם חוץ מאהבה עצמית. כל אין
ידידות אחרת בא"י מחוץ לשטר-ידידות.

מוסרים לנו כי לשנה הבאה יחתם חוזה של שותפות בין ה'
אגדתי קרוקמת ומיסטר הולמס מנהל הרכבות בא"י לכל "מפעלי פורים".

בשופר פורים עבר ערבי וגמלו בתלאיב כשהם מטיילים
להנאתם על המדוכה בנחלת בנימיני.

כנראה לא היתה התנגדות מצד הממשלה לבחירת אסתר
המלכה בת"א השתא מפני כי הבחירות הללו קשורות הן עם "מנוי"
המושל החליט למנות בשנה הבאה מלכה מושלמית ואח"כ נוצרת -
לשווי המשקל.

מיישהוא גוער בפלח:
- האין לך כביש, יא חמארו! (חומר שכמותך)
- האזא פאריק איל מסכארא (זהו דרך הלצים) - ענה הערבי
לתומו - מה בידישו! (אינני רוצה).

חבל, שיש לנו פורים רק פעם בשנה: לו היה חל ארבע פעמים
בשנה היתה הממשלה נאותה בודאי להעביר את קו מסלתי-הברזל מלוד
לתלאיב.

שואלים: מפני מה לא ירד ה"גרף צפלין" בא"י ורחף באו"ר?
- כדי שיוכלו הגרמנים בארץ לשיר בצדק: דייטשלנד, דייטשלנד
איבער אללעס! (הגרמנים על הכל).

פלוני זקוק לעניי אישות, מה הוא עושה? - מסדר קרנבל;
אלמוני זקוק לעסקי ממון, מהו עושה? - מסדר תערוכה.
הקרנבל בישראל מטפש את הפקחים ופוקח עיני הטפשים.

בשופר פורים התפאר אחד ממנהיגי הפועלים כי אין בירושלים
אף מחוסר-עבודה אחד.

מי שלא ראה את אסתר המלכה התימונית, שהיא נוסעת
בעגלה מאחורי אסתר המלכה האשכנזית בשעת התהלוכה בת"א -
אין לו מושג מה גדל כח "המתבוללים".

- בודאי ענה לו השני מפני שכל מחוסרי-העבודה נסעו
לתלאיב...

וגם אלה סודות...

חבל! לסובת השקעת הקפיטלים בבינתו הלאומי הייתי
מסכים לשאת גם אותה... שתי נשים? - תהיינה שתי נשים!
גלוסקא בודאי לא היה מתנגד לזה!

בנשף הקרנבל של אגדתי באולם התערוכה נתקבלה תלגרמה
של ברכה מאת המלכה דאשתקד צפורה התימנית הנמצאת בפרג
בשעה זו, ומסובבת בחברת פילם גרמנית.

וזה נוסח הברכה:

זכחה בפרס גם קבוצת הרוכבים הצירקסים, הם קבלו בתור
פרס שלשים בקבוקי "קפיר", יודעי דבר מוסרים כי לעת ערב
גויסו כל הרופאים, ושמן הקיק אפס בבתי המרקחת...

"חוק ואמץ ידיו ברוך אגדתי!
ברכתי לחנה חיובבת על כסא מלכותי...
הנני עובדת בראינע יומם וליל...
50, אחוו לסובת קה"ק אני מפרישה בחיל!"

ב"גן רנה" היתה השמחה רבה, אולם הדחק היה גדול,
אבק-הג... פיפטי פיפטי! אבל מענין כשהתחיל האותומוביל -
פרס ראשון במחילת כבודכם! - לזו לא העלה כלל אבק... יען
כי לא זו!

השמחה פסטה ברחובות ביום ר', בשעת הקרנבל, המסכות
היו משובחות ומוצלחות, בעיקר הצטיינו מסכות התימנים שזכו
אמנם בשני פרסים, הרכב השחור של אסתר המלכה מצא חן
בעיניה של אמריקאית אחת מסינסיטי ובקשה להנשא לו, כשנודע
לה כי הוא כבר בעל לאשה מחרה לשלם את המגיע להוטל
הרצליה וחזרה דרך מצרים לארצה מתוך אכזבה רבה, כשספרו
את הענין לרכב התימני, אמר:

ליצני הדור אומרים שבפורים הבא איה יגיע סוף סוף
לגרג... ושם יהיה דרוש לפרק אותה!

הבטחות לראשון באפריל.

המשלה:

1. להכות כפרות עם כל שולאינו בכחל, בעתיקות, באינפיעאה ובכל אחר ואחר בארצנו.
2. להנהיג מברקים בעבריה בבית הדאר.
3. להעביר את תחנת לוד לתיא.
4. לכתב בפרוש: ארץ ישראל ולא לשחק בפוליטיקה של רת.
5. בכלל: להבטיח פחות ולקיים יותר את אשר קבלה עליה במנדט.

בית המשפט:

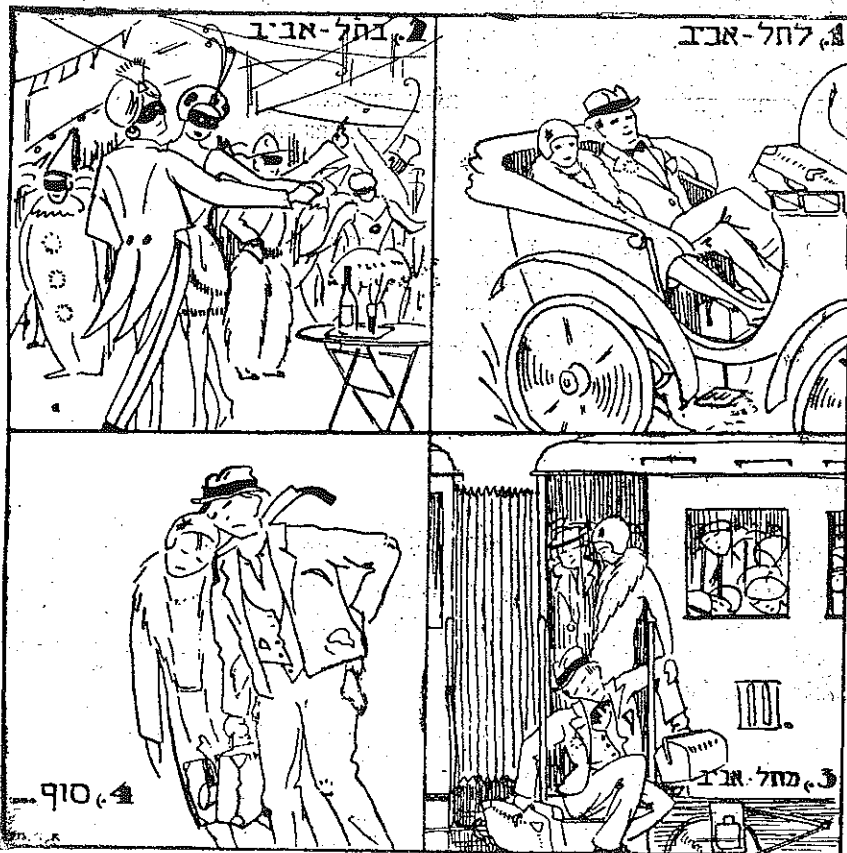
6. להסיר את המלה "בוקרה" מכל שלטיה ולגמר את המשפטים לפני חצי שנה.

הבלדיה:

7. לקרא לאספות המועצה גם בחדש רמון.
8. לעשות כבישים גם בשכונות היהודים: זכרון-משה, רחמה וכו'.
9. לגבות מסים גם מהאפנדים.
10. לקבל פקידים יהודים ולתת זכות לעבריה...
11. בכלל להפטר מיוושת התורכים בבלדיה ולזכר כי ימי החזירות החדשות קרובים...

מך-הצד

יצא וחזר...

כל עם כמנהגו...

אנגלי אחד	—	—	ג'נסלמן
שני אנגלים	—	—	קלוב ספורטיבי.
שלושה אנגלים	—	—	מושבא חדשה ואינטרסים מיוחדים לממשלת בריטניה הגדולה.
גרמני אחד	—	—	משורה.
שני גרמנים	—	—	סינדיקט וחברה בעלת-מניות.
שלושה גרמנים	—	—	Deutschland über alles (גרמניה על הכל).
צרפתי אחד	—	—	לא כלום.
שני צרפתים	—	—	Une grande nation (לאום גדול).
שני צרפתים וצרפתייה	—	—	זוג צעיר...
יהודי אחד בא"י	—	—	קבוצה.
שני יהודים	—	—	קואופרטיבה.
שלושה יהודים	—	—	הסתדרות שלמה.

ר' מס - נק

המטאטא סדר כמו כן התחרות ב,זמס. היותר ארוך ובקרהת היותר גדולה. מישוהו הציע לסדר גם התחרות ב,כשרון הכי קצר, אבל לזה התנגד מר דניאל...

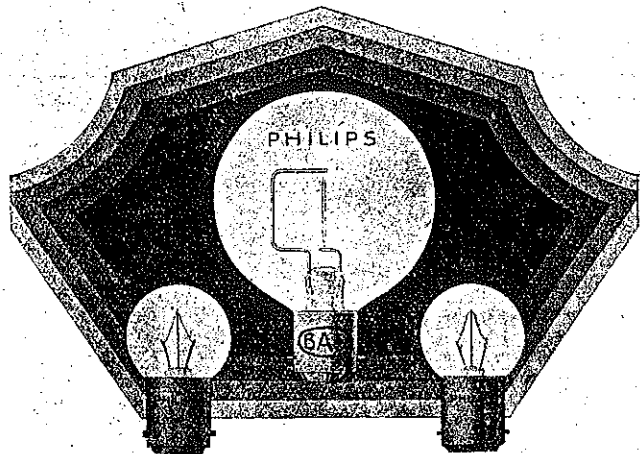
נשפי, מנורה באולם, ערך הצליחו מאה. מר משה ויסר, שחזר מאירופה, למד בפריס ובוינה כיצד מלמדים. את הרצפה שלא תעלה אבק... והרקדניות והרקדנים ששו ושמחו! החילים המשוחזרים הוכיחו כי יודעים הם פרק לא רק במלחמה ובבולף זית אלא גם ברקודים וב,שאר ירקוח...

אולם מלת פורים האחרונה טרם נאמרה. לפנינו עוד הנשפים בראשון לציון, בפתח תקוה, ברחובות, בנהלל, ביער הרצל, ברוחמה וביתר הנקודות הישוביות...

ממקור נאמן מודיעים ברגע האחרון שהחזרות של נשפי המסכות והקלנבלים של פורים בשנה הבאה תערכנה במשך כל השנה בבנין העירייה בימי המועצות...

הרגיסור הראשון מר דיונגוף על יד הפסנתר; הגב פרסיץ. כרטיסים לקבל אצל מד שושני.

מ.

• איך מוב בנית הוצ בריאות לעינים •
השתמשו במנורות המפורסמות

"פיליפס"

מנורות "ארוזינתה"

מנורות "ארגה"

מנורות "דופלו" לאותו מובילום

הסוכנים הכללים לא"י

ווילפינוון את ברמן

ת. ד. 36, ירושלים.

קצר וחד...

— "אדוני, אם נמשך ללכת במהירות זו, סכנה שהאניה תשבר!" אמר זקן המלחים אל הקברניט בנשימה קצרה וכבדה.
 — "זה לא עסקך! אתה לך אל העוגן ומלא את הפקיד שם!" ענה הקברניט קצרות ונמרצות.
 — "כן דברת, אדוני!" — הסכים זקן המלחים והלך והוריד את העוגן היפה.

פסח ברוסיה.

איך יחוגו השנה ברוסיה הסובייטית בלי מצה?
 — בביעור חמץ... הציונים ישאלו, "ארבע הקושיות" וישיבו אותם ב"חד גדיא"...

בחודש הספר העברי.

אם הכל זוכים שם בגורל, מי מפסיד?
 — אלה שלא הלכו ל"מוריה"...

לכבוד קיפלינג.

אגודת הסופרים אומרת לנטוש בארץ ישראל גונגל לכבוד האורה אדוארד קיפלינג. במקום "אריות" ישימו שם שועלים...
 הזמנות גדולות.

המפלגות וההסתדרויות החלו להזמין שקים בכמות מרובה לקונגרס הבא. מפני ההרבות הרבזיוניסטים חוששים ל"דוחק" העזירה הזמינה טראנספורט גדול של "זכר לטיט" בשכונת ירושלים...

עתון בלי עורך.

לשבועון האידישאי בא"י חסר עורך. אומרים להזמין את טרוצקי, המחוסר עבודה...

עתיקות.

רוקפלו החחיל רוכש עתיקות למוזיאום שלו. הציעו לו "שטריימלאך" ושטרות שלא נפרעו מת"א...

זכר לפורים...

— מדוע נסעה, "מלכת הימן" בפורים בת"א בלא הלכות שוטרים, ומלכת פולני בליות משטרה שלמה?
 — הראשונה נבחרה פה אחד, ואולם השניה חששה מפני התקוממות למרד מצד סגנותייה...

* * *

— מה קראו חלוצי החזרה לפני מלכתם בנשף פורים בירושלים?
 — איכה ישבה ברד?...

* * *

— השמעה כי הסתדרות נשים עבריות החליטה לרחות את ראש הועד הלאומי מכסאו?
 — לא מניה ולא מקצתיה: הועד הלאומי הוא לגמרי בלי ראש.

* * *

— מה בין הדרשן השוטה והועד הלאומי אחרי ההסכם?
 — לא כלום!...

* * *

— מגני שבשנה הבאה לא יסעו לחליאביב?
 — מפני כי פורים יהול בשבת — פורים שני.

הנהלת מסלול הברזל החליטה לקבוע פורים שני מתבקש הזמן בתנאים נוחים מאד...

הצפלין מחפש את ירושלים.

הצפלין שאל ברדיו: מדוע אין אור בירושלים? השיבו לו כי חור ונתיקך הנפט...

מן הצד

פורד החדשה אינה מכונית סתם!

זוהי כלילת-יופי,
מפלאות גאון-עולם,
מכונת-פלאים ממש!

חבורת-עצבים, זריזה ומזורזת, רגישה שברגישות -
דומה היא לבחורה צעירה, שדם-תועפות זורם בעורקיה.

זהו יצור חי!

טשרלס קורם ושותפיו

הסוכנות הכללית לארץ-ישראל, סוריה, לבנון ועבר-הירדן

המשרד הראשי: בירות, פלאס אסור
ת.ד. 221 - תלפון 402 - המען למברקים: קורם

סניפים בא"י:

ירושלים, רחוב ממילה - חיפה, רחוב אלנבי - יפו, רחוב המלך ג'ורג'

סניפים בסוריה ובלבנון: בירות, Rue des Hales

דב'וני, Grande Place
חמה, Place du Marché
חומס, Rue Municipale
לאטאקי, Place Cheick Daher
צור, Bab-el-Foca
טרטוס, Place de Justice
טריפולי, Place du Tall
זהלי, Place des Hotels

חלב, Boulevard Nadura
אלכסנדריטה, Place Gouraud
אנטיוכיה, Place du Serail
בטרון, Place Centrale
כאטורה, Rue de Damas
דמשק, Place Salhié
דאמור, Route Nationale
דג'יבל, Place des Autos

